

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-267/16

**Buhagiar a i.
proti
Minister for Justice**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of Gibraltar)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Územná pôsobnosť práva Únie – Článok 355 bod 3 ZFEÚ – Akt o podmienkach prístúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska k Európskej únii a o zmenách zmlúv – Článok 29 – Príloha I časť I bod 4 – Vylúčenie Gibraltáru z colného územia Európskej únie – Rozsah pôsobnosti – Smernica 91/477/EHS – Článok 1 ods. 4 – Článok 12 ods. 2 – Príloha II – Európsky zbrojný pas – Poľovníctvo a športová strelba – Uplatniteľnosť na území Gibraltáru – Povinnosť prebratia – Neexistencia – Platnosť“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 23. januára 2018

1. *Colná únia – Colné územie Únie – Gibraltár – Vylúčenie – Dôsledok – Neuplatniteľnosť pravidiel Zmluvy a sekundárneho práva týkajúcich sa voľného pohybu tovaru*

(Články 114 a 115 ZFEÚ; akt o prístúpení z roku 1972, článok 29 a príloha I časť I bod 4)

2. *Aproximácia právnych predpisov – Nadobúdanie a držba zbraní – Smernica 91/477 – Cieľ – Voľný pohyb strelných zbraní na civilné účely*

(Smernica Rady 91/477, zmenená smernicou 2008/51, druhé a piate odôvodnenie a článok 4 ods. 3, článok 11 ods. 3 a článok 12 ods. 2)

3. *Colná únia – Colné územie Únie – Gibraltár – Vylúčenie – Dôsledok – Neuplatniteľnosť pravidiel Zmluvy a sekundárneho práva týkajúcich sa voľného pohybu tovaru – Neuplatniteľnosť smernice 91/477 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní*

(Článok 355 bod 3 ZFEÚ; akt o prístúpení z roku 1972, článok 29 a príloha I časť I bod 4; smernica Rady 91/477, zmenená smernicou 2008/51, článok 1 ods. 4, článok 12 ods. 2 a príloha II)

1. Ako Súdny dvor už rozhodol v bode 59 rozsudku z 23. septembra 2003, Komisia/Spojené kráľovstvo (C-30/01, EU:C:2003:489), vylúčenie Gibraltáru z colného územia Únie, ako je stanovené v článku 29 aktu o prístúpení z roku 1972 v spojení s prílohou I časťou I bodom 4 tohto aktu, má za následok, že sa naň nevzťahujú ani ustanovenia Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu tovaru, ani ustanovenia sekundárneho práva Únie, ktorých cieľom je vo vzťahu k voľnému pohybu tovaru zabezpečiť zosúladenie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov podľa článkov 94 a 95 Zmluvy o ES, teraz článkov 114 a 115 ZFEÚ.

(pozri bod 32)

2. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 43, 52, 55, 58)

3. Článok 29 Aktu o podmienkach prístúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska k Európskej únii a o zmenách zmlúv v spojení s jeho prílohou I časťou I bodom 4 sa má vykladať v tom zmysle, že článok 12 ods. 2 smernice Rady 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/51/ES z 21. mája 2008, v spojení s článkom 1 ods. 4 a prílohou II tejto smernice sa neuplatňujú na územie Gibraltáru.

V tejto súvislosti je nesporné, že článok 29 aktu o prístúpení z roku 1972 predstavuje výnimku z pravidla stanoveného v článku 355 bode 3 ZFEÚ, podľa ktorého sa právo Únie uplatňuje na Gibraltár, čo je výnimka, ktorá sa má – ako zdôraznil Súdny dvor v bodoch 43 a 51 rozsudku z 21. júla 2005, Komisia/Spojené kráľovstvo (C-349/03, EU:C:2005:488), vykladať reštriktívne v tom zmysle, že jej pôsobnosť je obmedzená na to, čo je striktne nevyhnutné na ochranu záujmov, ktoré umožňuje Gibraltáru chrániť. Treba však zdôrazniť, že vo veci, ktorá viedla k poslednému uvedenému rozsudku, Súd nebol požiadaný rozhodnúť o statuse právnych aktov Únie týkajúcich sa voľného pohybu tovaru vo svetle tejto výnimky, a to na rozdiel od veci, ktorá viedla k rozsudku z 23. septembra 2003, Komisia/Spojené kráľovstvo (C-30/01, EU:C:2003:489). Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora „tovarom“ v zmysle tohto ustanovenia sú výrobky, ktorých hodnotu možno vyjadriť v peniazoch a ktoré ako také môžu byť predmetom obchodných transakcií. Ustanovenia Zmluvy o FEÚ o voľnom pohybe tovaru sa v zásade uplatnia bez ohľadu na to, či sa dotknutý tovar prepravuje alebo neprepravuje cez štátne hranice na účely predaja alebo spätného predaja, alebo na osobné použitie či spotrebu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. marca 1989, Schumacher, 215/87, EU:C:1989:111, bod 22, ako aj z 3. decembra 2015, Pfortenhilfe-Ungarn, C-301/14, EU:C:2015:793, bod 47).

Vzhľadom na to, že sekundárne právne predpisy Únie sa v zásade uplatňujú v takom rozsahu ako samotné zmluvy (pozri analogicky rozsudok z 15. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada, C-132/14 až C-136/14, EU:C:2015:813, bod 77), a reštriktívny výklad vylúčenia Gibraltáru zo spoločného colného územia Únie nemôže – pokiaľ sa nemá ohroziť jednotné uplatňovanie práva Únie – viesť k výkladu, podľa ktorého by voľný pohyb tovaru vo vzťahoch s Gibraltárom mal užší rozsah pôsobnosti, než je ten, ktorý vyplýva z ustanovení Zmluvy o FEÚ, sa tak ustanovenia smernice 91/477 týkajúce sa prepravy strelných zbraní na civilné účely musia považovať za ustanovenia, ktoré patria pod voľný pohyb tovaru, bez ohľadu na to, či sa taká preprava uskutočňuje v obchodnom styku, aj vrátane prostredníctvom podnikateľov v oblasti zbraní alebo v rámci zásielkového predaja, alebo mimo tohto styku, t. j. jednotlivcami, konkrétne poľovníkmi a športovými strelcami, na účely ich použitia v rámci ich príslušných činností.

(pozri body 63, 64, 67, 68, 73, bod 1 výroku)